

YMPÄRISTÖMINISTERIÖ
kirjaamo.ym@ymparisto.fi

LAUSUNTO
09.04.2010

**SUOMEN VESIENSUOJELUYHDISTYSTEN LIITTO RY:N LAUSUNTO
LUONNOKSESTA VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI TALOUSJÄTE-
VESIEN KÄSITTELYVAATIMUSTEN TOIMEENPANOSTA VUOSINA
2010-2017**

Ympäristöministeriö on pyytänyt 3.3.2010 Suomen Vesiensuojeluyhdistysten liitto ry:n (SVYL ry) lausuntoa hajajätevesityöryhmän loppuraportista sekä luonnoksesta valtioneuvoston asetukseksi talousjätevesien käsittelyvaatimusten toimeenpanosta vuosina 2010-2017. Loppuraportissa esitetään keinoja hajajätevesiasetuksen (542/2003) toimeenpanon tehostamiseksi sekä esitellään hajajätevesityöryhmän tekemää työtä vuosina 2007-2009. Asetuksessa säädettäisiin jätevesijärjestelmän parantamistoimien lykkäyksestä, siitä ilmoittamisesta sekä valvonnan toteuttamisesta.

SVYL ry on osallistunut aktiivisesti YM:n hajajätevesityöryhmän työskentelyyn ja hajajätevesityöryhmän loppuraportin valmisteluun. SVYL ry:n edustajat ovat myös neuvottelleet selvitysmies Lauri Tarastin kanssa syksyllä 2009, kun hän valmisteli raporttiaan hajajätevesiasetuksen toimeenpanon nykytilasta ja ongelmista. Ympäristöministeriölle 25.3.2010 lähettämässään kirjeessä (liite) SVYL ry ilmaisi huolestumisensa siitä, että selvitysmies Tarastin ja hajajätevesityöryhmän tärkeänä pitämä kiinteistöillä tapahtuva neuvonta on jätetty asetusluonnoksesta pois. SVYL ry pyytää huomioimaan ko. kirjeen osana tätä lausuntoa.

SVYL ry katsoo, että kohtuuttomien tilanteiden välttäminen sekä lainsäädännön että ohjeistuksen avulla on välttämätöntä haja-asutuksen vesihuollon tehostamisessa. SVYL ry kyseenalaistaa kuitenkin uuden täytäntöönpanoasetuksen tarpeellisuuden etenkin, kun asetus selvitysmiehen alkuperäisestä esityksestä poiketen sisältää ainoastaan olemassa olevien siirtymäsäännösten lisätarkennuksia. Järkevän ja kustannustehokkaan vesihuollon toteuttaminen haja-asutusalueilla asetuksen (542/2003) mukaisesti edellyttää painokasta tarttumista ennen kaikkea muihin tunnettuihin epäkohtiin, kuten asukkaiden epätietoisuuteen säädösten sisällöstä ja vaatimuksista, viranomaistyöskentelyn ohjeistuksen selventämiseen, tehostamista vaativien kohteiden priorisointiin, pienpuhdistamoiden toimintavarmuuteen sekä kiinteistötietojen hallintaan edistämistoimien ja valvonnan toteuttamiseksi. SVYL ry yhtyy ympäristöministeriön hajajätevesityöryhmän loppuraporttiin, jossa ensimmäisenä ehdotuksena todetaan, että haja-asutuksen aiheuttamaa jätevesikuormituksen vähentämistä toteutetaan nykyisen lainsäädännön keinoin ja **ohjeistusta** kehittäen.

1. Lykkäykset 31.12.2017 asti ja siitä ilmoittaminen (asetusluonnos 2§ ja 3§)

”Toimeenpanoasetuksen” pykälässä 2 säädettäisiin pidennetystä siirtymäajasta kiinteistöille, joiden vakituiset asukkaat ovat vuoteen 2014 mennessä täyttäneet 70 ikävuotta sekä niille kiinteistöille, jotka sijaitsevat vesihuollon kehittämissuunnitelmassa esitetyillä viemäriverkoston laajennusalueilla. Pidennetty siirtymäaika päättyisi vuoden 2017 lopussa ja koskisi nk. käyttökuntoisia jätevesijärjestelmiä. Pykälässä 3 säädettäisiin, että kiinteistönhaltijan tulee ilmoittaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle aikomuksestaan käyttää hyväksi em. lykkäysmahdollisuutta lähettämällä kuntaan selvitys jätevesijärjestelmästä sekä ilmoitus, jossa käy ilmi lykkäyksen syy.

Säädöksiä perustellaan päällekkäisten investointien ja kohtuuttomien tilanteiden välttämällä sekä olemassa olevien säännösten selkeyttämistarpeella. Jo ympäristönsuojelulaissa (86/2000) ja nk. hajajätevesiasetuksessa (542/2003) on annettu mahdollisuus pidennettyyn siirtymäaikaan, jos käsittelyvaatimuksen noudattaminen ovat kiinteistönhaltijalle kohtuuttomat ja jos ympäristöön aiheutuva kuormitusta voidaan pitää vähäisenä.

SVYL ry pitää tärkeänä, että päällekkäisiä investointeja ja kohtuuttomaksi muodostuvia tilanteita vältetään siellä, missä se on mahdollista lähiympäristön- ja vesiensuojelun tarpeet huomioiden. SVYL ry ei kuitenkaan pidä perusteltuna ikärajan asettamista lykkäyksen saamisen perusteeksi. Sekä ympäristönsuojelulaki että hajajätevesiasetus on säädetty suojelemaan ympäristöä ja lähivesiä ihmisen aiheuttamalta kuormitukselta, jonka määrällä ei ole suoraan verrannollisuutta henkilön ikään. SVYL ry on myös huolissaan haja-asutusalueiden asukkaiden tasa-arvoisesta kohtelusta: miten on oikeudenmukaista, että 1.1.2015 tai sen jälkeen 70 ikävuotta täyttävien henkilöiden tai nuorempien, mutta vastaavasti vain vähäistä kuormitusta aiheuttavien tulee noudattaa vanhoja siirtymäaikoja sellaisenaan. Kohtuuttomuuksien välttämiseksi asetuksen soveltamisessa tarvitaan lähinnä ohjeistusta, ei uusia asetustasoisia säädöksiä. Ehdotettu ikäraja hankaloittaisi jo valmiiksi ongelmallista hajajätevesiasetuksen toteutumisen valvontaa. Kunnilla ei ole nykyisellään tarvittavia tietojärjestelmiä kiinteistöjen asukkaiden ikärakenteesta eikä resursseja tämän asian huomioimiseen valvonnan toteutuksessa. Organisoitu ja läpinäkyvä valvontajärjestelmä on elintärkeä asetuksen uskottavuuden kannalta ja annettu ikäraja vaikeuttaa valvonnan järjestämistä.

SVYL ry pitää tärkeänä myös sitä, että viemäriverkostojen laajenemissuunnitelmista tiedotetaan haja-asutusalueiden asukkaille mahdollisimman selkeästi. Samalla tulee välittää tieto siitä, mitä tämä merkitsee kiinteistökohtaisten jätevesijärjestelmien uusimistarpeelle. SVYL ry pitää perusteltuna sitä, että viemäriverkoston viimeistään vuonna 2017 liittyvät kiinteistöt vapautettaisiin jätevesijärjestelmän uusimistoimilta siellä, missä se on mahdollista lähiympäristön- ja vesiensuojelun tarpeet huomioiden. Tällöin asukkaat säästyisivät päällekkäisiltä investoinneilta ja liittymisinnokkuus viemäriverkoston säilyisi. Kuntien vesihuollon kehittämissuunnitelmat ovat usein idea-asteisia eikä niiden pohjalta ole välttämättä tehty päätöksiä toiminta-alueen laajentamisen aikatauluista. Kiinteistökohtaisen järjestelmän tehostamistoimenpiteistä vapauttamisen osalta tuleekin edellyttää riittävän selkeitä kunnan päätöksiä viemäriverkoston laajentumisesta. Kehittämissuunnitelmissa ja niiden pohjalta tehtävissä päätöksissä tulee luonnollisesti huomioida myös vesiosuuskuntien suunnitelmat.

Asetusluonnoksen 3 §:ää ilmoitus lykkäyksestä SVYL ry pitää perusteltuna täsmennyksenä aikaisempaan säädäntöön verrattuna em. valvontaviranomaisen tiedontarpeen taktia. Ilmoitusmenettelyn toimiminen käytännössä edellyttää kuitenkin yhtenäistä, selkeää käytäntöä ilmoitusten käsittelyyn koko maassa, lykkäyksen saamisen kriteereistä tiedottamista sekä ennen kaikkea kuntaviranomaisen henkilöresurssien nostamista ilmoitusten käsittelyn vaatimalle tasolle. Kuntapuolelta kertyneiden kokemusten perusteella asukkaat eivät ymmärrä toimittaa kuntaan selvitystä jätevesijärjestelmästä (asetus 542/2003) vaikka sitä on tietyissä kunnissa edellytetty. Kuinka moni tulee toimittamaan ilmoituksen lykkäyksestä kuntaan, kun sanktioita asian hoitamatta jättämisestä ei ole tiedossa.

Lykkäysten lisäksi oleellista on pureutua saneerattavien kohteiden priorisoinnin ohjaamiseen, jota on käsitelty seuraavassa osiossa valvonta.

2. Talousjätevesien käsittelyvaatimusten noudattamisen valvonta (asetusluonnos 4§)

”Toimeenpanoasetuksen” pykälässä 4 säädettäisiin kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen valvontatoimien kohdentamisesta.

SVYL ry katsoo, että pykälä on tarpeeton, koska

- 1) kuntien ympäristönsuojeluviranomaiset osaavat nykyiselläänkin priorisoida valvontakohteet ympäristön pilaantumisen riskin suuruuden perusteella.
- 2) hajajätevesiasetuksen (542/2003) onnistuneelle toimeenpanolle on vain haitaksi se, että säädetään, että vain osaa kohderyhmästä tullaan valvomaan viranomaisen toimesta. Säädökset koskevat koko väestöä kuormituksesta ja sijainnista riippumatta. Valvontatoimien kohdentamisesta on järkevämpää antaa ohjeistus.

Kuten aiemmin on todettu, valvonnan uskottavuus on ratkaiseva tekijä haja-asutuksen jätevesihuollon parantamistoimien onnistumisessa. Tällä hetkellä kuntaviranomaisilla ei ole työkaluja ja resursseja vakuuttaa kansalaisia siitä, että hajajätevesiasetuksen (542/2003) noudattamista tullaan valvomaan. Kyse ei ole ainoastaan tämän asetuksen valvonnasta, vaan on verrattavissa esimerkiksi elintarvikevalvontaan, jossa kuntien viranomaiset ovat vuosikausia kamppailleet yrittäessään valvoa useita pieniä valvontakohteita kuntien rajallisin resurssein. Tämä aiheuttaa sen, että asukkaat eivät näe uudistamistoimia tarpeelliseksi omalla kohdallaan, kun sanktioistakaan ei ole mitään tietoa. Ympäristönsuojeluviranhaltijan eväät ovat vähissä, kun asukkaita pitäisi saada ruotuun ympäristönsuojelulain keinoin lähinnä kehotuksilla ja niiden tehostamiseksi asetetuilla uhkasakoilla. Nämä keinot eivät ole soveltuvia tämän tyyppisten säädösten valvomiseen. Nyt tarvitaankin selkeä kannanotto siitä, mitä sanktioita seuraa, jos ei noudateta asetuksen (542/2003) vaatimuksia. Sanktion täytyy luonnollisesti olla suhteessa rikkomuksen vakavuuteen ja tiedotus asiasta tulee tehdä asiallisesti ennemmin porkkanana kuin keppinä. Valvonnan toteuttamiseksi kunnissa tarvitaan käytännön työkalut ja henkilöresurssit.

Kuntaviranomaiset ovat vuosia tehneet työtään vajavaisilla resursseilla ja ilman riittävää ohjeistusta. Hajajätevesiasetus lisäsi kuntaviranomaisten työmäärää entisestään tarjoamatta ratkaisuja tarvittavien resurssien saamiseksi tehtävien toteuttamiseksi. Ympäristöministeriön tuleekin viimeistään nyt tarjota kuntien viranomaistyölle kaikki tarvittava

tuki niin ohjeiden muodossa kuin vaikuttaa riittävien resurssien saamiseksi haja-asutuksen jätevesien käsittelyn edistämiseksi.

Valvontaan sekä lausunnon asiakohtaan 1 liittyen erityistä huomiota olisi kiinnitettävä saneerattavien kohteiden priorisointiin, koska vain siten voidaan hallita toteutettavissa oleva laaja kokonaisuus. Priorisoinnin edellytyksenä on laatia ohjeistus vanhojen kiinteistöjen toimivien järjestelmien riittävyyden arvioimiseksi. Tärkeimpänä kriteerinä tulee olla ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen (YSL:n tavoite).

3. Kiinteistökohtaisen neuvonnan rahoitus

Sekä selvitysmies Tarasti että ympäristöministeriön työryhmä ovat raporteissaan todenneet kiinteistökohtaisen neuvonnan tarpeellisuuden hajajätevesiasetuksen (542/2003) toimeenpanossa. Työryhmä ehdotti loppuraportissaan neuvontaa satsattavaksi valtion budjetista vuosittain 5 M€. Tarastin esittämään asetusluonnokseen ”toimeenpanoasetukseksi” kiinteistökohtainen neuvonta on sisällytetty seuraavassa muodossa:

”Ympäristöministeriön on huolehdittava haja-asutusalueilla yhdessä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, kuntien ja alan järjestöjen kanssa jätevesikysymysten riittävästä neuvonnasta mukaan lukien kiinteistökohtainen neuvonta. Valtionavustuksesta järjestöjen suorittamaan neuvontaan säädetään erikseen.”

SVYL ry katsoo, että neuvonnan järjestämisestä on säädettävä samassa yhteydessä nyt lausunnolla olevan asetuksen kanssa ja valmistelu on näin ollen käynnistettävä pikimmiten. Neuvontatyön rahoitus ei voi jäädä vuosittain ratkaistavaksi määrärahojen jakamisen yhteydessä, kuten asetusluonnoksen liitemuistiossa on esitetty. Kiinteistöillä tapahtuva neuvonta on niin laaja ja monisäikeinen kokonaisuus että sen huolelliseen ennakosuunnitteluun tarvitaan mahdollisimman monien yhteistyötahojen osallistumista. Muutoin neuvontatyön järjestämisestä SVYL ry viittaa kirjelmäänsä ympäristöministeriölle 25.3.2010 (liite).

Neuvonnan järjestämiseen varattava rahoitus on ohjattava joko kunnille tai kuntien kanssa yhteistyössä neuvontatyötä tekeville luotettaville ja puolueettomille tahoille, joita ovat mm. alueelliset vesiensuojeluyhdistykset.

4. Pienpuhdistamoiden toimintavarmuuden takaaminen

Lukuisissa selvityksissä jätevesijärjestelmien toimivuudesta on käynyt ilmi, että kiinteistökohtaisten jätevesijärjestelmien toimintavarmuus puhdistustuloksen suhteen on heikko. Toimimattomuuden syynä on lähes aina huoltotoimenpiteiden laiminlyönti. Erityisesti huolto-ongelma koskee kiinteistökohtaisia laitepuhdistamoita, joita on asennettu haja-asutusalueille runsaasti siinä luulossa, että huoltotoimia ei tarvita. Selvitysmies Tarasti otti esityksessään kantaa tähän kysymykseen ja sisällytti asetusehdotukseen pykälän pienpuhdistamon tarkastuksen ilmoittamisesta ympäristönsuojeluviranomaiselle viisivuotiskausittain.

SVYL ry katsoo, että vähintään vastaavanlaisen pykälän sisällyttäminen joko asetukseen tai asetuksella määrättävään ohjeistukseen on välttämätöntä, jotta pienpuhdistamoiden

moiden toimintavarmuus saataisiin varmistettua pitkällä tähtäimellä. Muutoinkin laitepuhdistamoiden huollettavuuteen olisi syytä kiinnittää enemmän huomiota sekä suunnittelussa että neuvonnassa yleensä. Ilmoitusmenettely edellyttää kuitenkin toimivan työkalun olemassaoloa, jonka kehittäminen ei voi jäädä kuntien vastuulle, sekä resurssien varaamista ilmoitusten käsittelyyn.

SVYL ry katsoo, että laitepuhdistamoita ei voida pitää ensisijaisena ratkaisuna yksittäisten kiinteistöjen jäteveden puhdistukseen. Perusratkaisuksi kiinteistöille SVYL ry esittää, että käymälätuote ja harmaat jätevedet käsitellään erikseen. Kiinteistöillä tulee harkita kuivakäymälää tai erittäin vähän vettä käyttävää käymälää perinteisen vesikäymälän sijasta. Erottelevien järjestelmien (käymälätuotteen ja harmaanveden erilliskäsittely) ja kuivakäymälöiden käytön edistämiseksi tulee ottaa painokkaasti kantaa kaikilla tasoilla. Vaihtoehtoisten käymälöiden rakennus- ja käyttöohjeistus on saatava ajan tasalle. Talousjätevesien käsittelyjärjestelmien ylijäämäaineisiin, kuten esimerkiksi sakokaivo- ja ylijäämälietteisiin ja kompostimateriaaliin, ja niiden kustannustehokkaaseen sekä ympäristön ja vesistöjen kannalta edulliseen kuljetukseen, käsittelyyn ja käyttöön tulee myös kiinnittää entistä enemmän huomiota.

Lopuksi SVYL ry katsoo, että esitetyn kaltaista asetusta ei ole tarpeen säätää. Sen sijaan tarvitaan asetus, johon on sisällytetty ainakin neuvonnan järjestäminen ja sen rahoituksen turvaaminen, pienpuhdistamoiden toimivuuden takaaminen sekä riittävän, konkreettisen ja yhtenäisen ohjeistuksen laatiminen viranomaisille.

Suomen Vesiensuojeluyhdistysten Liitto ry

Jukka Koski-Vähälä
Toiminnanjohtaja, MMT

Jaana Lehtonen,
Toiminnanjohtaja, MMM
Länsi-Uudenmaan vesi ja ympäristö ry

Suomen Vesiensuojeluyhdistysten Liitto ry:n vastuuyhdistyksenä haja-asutuksen jätevesien käsittelyssä toimii Länsi-Uudenmaan vesi- ja ympäristö ry, jonka toiminnanjohtajana on Jaana Lehtonen (jaana.lehtonen@vesiensuojelu.fi, p. 050-5751738). SVYL ry:n toiminnanjohtajana toimii Jukka Koski-Vähälä (jukka.koski-vahala@skvsvy.fi, p. 0500-848171).

LIITE Suomen Vesiensuojeluyhdistysten Liitto ry:n. kannanotto kiinteistökohtaisen neuvonnan järjestämiseen ja sitä koskevaan valmisteluun, Kirje ympäristöministeriölle 25.3.2010.

Ympäristöministeriö
PL 35, 00023 VALTIONEUVOSTO
Ympäristöministeri Paula Lehtomäki
Kansliapäällikkö Hannele Pokka

25.3.2010

Tiedoksi:
Lauri Tarasti ja Jorma Kaloinen (email 26.3.2010)

Viite: Hajajätevesiselvitys. Lauri Tarasti. YMrä 25 / 2009.
Hajajätevesityöryhmän loppuraportti. YMrä4 / 2010.

SUOMEN VESIENSUOJELUYHDISTYSTEN LIITTO RY:N KANNANOTTO KIINTEISTÖKOHTAISEN NEUVONNAN JÄRJESTÄMISEEN JA SITÄ KOSKEVAAN VALMISTELUUN

Suomen Vesiensuojeluyhdistysten Liitto ry (SVYL ry) on osallistunut aktiivisesti YM:n hajajätevesityöryhmän työskentelyyn ja työryhmän loppuraportin valmisteluun. SVYL ry:n edustajat ovat myös neuvotelleet selvitysmies Lauri Tarastin kanssa syksyllä 2009, kun hän valmisteli raporttiaan hajajätevesiasetuksen toimeenpanon nykytilasta ja ongelmista. Tarastin raportti sisältää konkreettisia ehdotuksia haja-asutuksen jätevesien käsittelyn tehostamiseksi. Selvitysmies Tarastin esityksessä nostettiin yhtenä kaikkein keskeisimpänä toimenpiteenä esille kiinteistökohtaisen neuvonnan lisäämisen tarve. Kiinteistön omistajat ovat edelleen epätietoisia asetuksen heiltä edellyttämistä toimenpiteistä ja neuvonnalla onkin mahdollista edistää hallittua toimenpiteiden toteutusta. Toimenpiteiden toteuttamisessa on osin jääty markkinavoimien armoille, koska riippumatonta neuvontaa eikä tietoa ole ollut riittävästi tarjolla. Tarasti esittikin puutteelliseksi koetun neuvonnan järjestettäväksi kiinteistöillä käymällä. Hän esitti neuvontaa järjestettäväksi pääasiallisesti valtionavustuksen tukemana järjestöissä, joilla on kiinnostusta siihen ja jotka hankkivat jätevesikysymyksissä tarvittavan asiantuntemuksen.

SVYL ry on osaltaan valmistellut neuvonnan toteuttamista ja ollut tämän tiimoilta useaan otteeseen yhteydessä ympäristöministeriöön vuoden 2010 alussa. SVYL ry on halunnut tarjota asiantuntemuksensa hyödynnettäväksi Tarastin raportin esitysten jatkovalmistelussa. SVYL ry ei ole kuitenkaan saanut ministeriöstä yhteistyötarjouksiinsa vastakaikua. Hajajätevesityöryhmän toimikauden päätyttyä vuoden vaihteessa ei keskustelua valmisteluun tulleista esityksistä ole käyty silläkään foorumilla. Nyt 3.3.2010 lausunnolle tulleet asetusluonnoksesta puuttuvat maininnat järjestöjen neuvontatyöstä kokonaan. Saatemuistiossa todetaan, että ympäristöministeriössä on käynnistetty toimet lisätä valtion talousarviossa ympäristönsuojelun edistämisen määrärahoja neuvonnan ja tiedottamisen parantamiseksi. Lisäksi muistiossa todetaan, että ympäristöhallinnon mahdollisuudet mainittujen toimien toteuttamiseen ratkaistaan valtion talousarviossa myönnettyjen määrärahojen puitteissa.

SVYL ry korostaa, että Tarastin esittämä kiinteistökohtainen neuvonta tulisi sisällyttää asetusluonnoksiin ja tätä koskeva valmistelutyö on käynnistettävä pikimmiten. Mikäli toimenpiteitä ei käynnistetä pikaisesti, ei asetuksen toimeenpano etene edelleenkään toivotulla tavalla. Kiinteistöillä tapahtuva neuvontatyö on niin laaja ja monisäikeinen kokonaisuus, että sen suunnitteluun tarvitaan mahdollisimman monien yhteistyötoimien osallistumista. Kiinteistökohtaisen neuvonnan onnistunut toteutus edellyttää aina huolellista ennakosuunnittelua. Mikäli valmistelutyötä ei tehdä huolella, voidaan pahimmillaan aikaansaada kuntiin ja kiinteistönomistajille lisää epätietoisuutta ja sekaannusta. Tämä olisi hajajätevesiasetuksen toimeenpanon ja tavoitteiden kannalta kohtalokasta. Kiinteistökohtaisen neuvonnan valmistelussa on hyödynnettävä useiden jo toteutettujen hankkeiden kokemuksia eri puolilta maamme. SVYL ry:n jäsenyhdistykset ovat to-

teuttaneet noin kymmenen vuoden ajan haja-asutuksen jätevesien käsittelyn tehostamiseen liittyviä hankkeita yhteistyössä kuntien kanssa. Pääosassa hankkeita painotus on ollut koulutuksellinen ja neuvonnallinen. Sekä aikaisemmissa että parhaillaankin käynnissä olevissa hankkeissa on toteutettu laitevalmistajista riippumatonta kiinteistökohtaista neuvontatyötä eri konsepteilla.

Konkreettisena toimenpiteenä SVYL ry esittää ohessa hankesuunnitelmaluonnoksen hyödynnettäväksi kiinteistökohtaisen neuvonnan valtakunnalliseksi järjestämiseksi. Esityksessä neuvonnan toteuttamisessa edetäisiin käytännön pilotoinnin kautta. Suunnitelmassa esitettävään neuvojen koulutukseen ja työn ohjaamiseen on osallistuttava sellaisten toimijoiden, joiden odotetaan vastaavan myös varsinaisesta neuvontatyöstäkin. Neuvoilla on oltava riittävästi asiantuntemusta ja heidän tulee olla riittävästi ja yhdenmukaisesti ohjeistettuja ja koulutettuja. SVYL ry:n jäsenyhdistyksillä on useiden vuosien kokemus alan osaajien kouluttamisesta molemmilla kotimaisilla kielillä. Erityisen tärkeää on myös se, että neuvonnan toimintamallit on ratkaistu ja neuvontatyöllä on kuntien luottamus ja tuki. Neuvonnassa on huomioitava mm. kuntien ympäristönsuojelumääräykset ja neuvontakäyntien tulokset on saatettava kuntien viranomaisten käyttöön tallennettavaksi sähköisesti kiinteistötietoihin.

Neuvontatyön konsepti tulisi luoda pikaisesti, mutta asiantuntevasti ja hallitusti tulevien kiireisten neuvontavuosien käyttöön. Kiinteistökohtaisen neuvonnan käytännön toteutus on valtava mutta tärkeä ponnistus, joka vaatii useiden toimijoiden aktivoitumista ja yhteistyötä. Ympäristöministeriöön suunnattujen yhteydenottojen lisäksi SVYL ry on neuvotellut yhteistyöstä Omakotiliiton kanssa sekä pilotointihankkeen että tulevan neuvontatyön osalta. SVYL ry korostaa, että neuvonnan toteuttajatahoja tulee olla useita, jotta kiinteistöjen omistajat saavat kipeästi tarvitsemansa neuvonnan.

LOPUKSI

SVYL ry haluaa tällä kirjeellään painottaa erityisesti kiinteistökohtaisen neuvonnan järjestämisen ja suunnittelun tärkeyttä. Pitkäjänteisen neuvontatyön toteuttamisen turvaava säädösvalmistelu ja pilotointi tulee käynnistää pikaisesti yhteistyössä asiantuntijatahojen kanssa. Toivomme, että jäsenyhdistystemme monivuotinen kokemus hyödynnetään neuvontatyön toteutuksen suunnittelu- ja koulutusvaiheessa. Neuvontatyön rahoitus ei voi jäädä vuosittain ratkaistavaksi määrärahojen jakamisen yhteydessä, kuten asetusluonnoksen liitemuistiossa on esitetty. Rahoitus on ratkaistava pikaisesti asetustasolla ja siten, että sen pohjalta yhdistykset voivat rakentaa neuvonnan käytännön toteutuksen. Nyt lausunnolla olevan täytäntöönpanoasetuksen muusta sisällöstä SVYL ry antaa erikseen lausuntonsa. Pyydämme mahdollisuutta tulla kuulluksi ympäristöministeriön edustajien kanssa erikseen järjestettävässä neuvottelussa.

Suomen Vesiensuojeluyhdistysten Liitto ry

Jukka Koski-Vähälä
Toiminnanjohtaja, MMT

Jaana Lehtonen,
Toiminnanjohtaja, MMM
Länsi-Uudenmaan vesi ja ympäristö ry

Suomen Vesiensuojeluyhdistysten Liitto ry:n vastuuyhdistyksenä haja-asutuksen jätevesien käsittelyssä toimii Länsi-Uudenmaan vesi- ja ympäristö ry, jonka toiminnanjohtajana on Jaana Lehtonen (jaana.lehtonen@vesiensuojelu.fi, p. 050-5751738). SVYL ry:n toiminnanjohtajana toimii Jukka Koski-Vähälä (jukka.koski-vahala@skvsvy.fi, p. 0500-848171).